

направіх милость на Ануна, Наасовъ-ть сынъ, понеже баща му ми направи милость. И прати Давидъ да го утѣши заради отца му, чрѣзъ ржкж-тж на рабы-тѣ си. И дойдохъ Давидови-тѣ раби въ земіж-тж на Аммоновы-тѣ сынове. А началици-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове рекохъ на господаря си Ануна: Да ли за честь на отца ти прѣдъ очи-тѣ прати Давидъ при тебе утѣшити? не прати ли Давидъ рабы-тѣ си при тебе, за да испыта градъ-тъ, и да го съгледа, та да го съсыпе? И хванж Ануни Давидовы-тѣ рабы, та объясн половинж-тж отъ брадж-тж имъ, и отѣчѣ до половиних дрехъ-тѣ имъ, ⁶до бедра-та имъ, и испрати ты. Когато извѣстихъ това Давиду, той испрати еѣстителъ да гы посрѣдище, (понеже мажи-тѣ бѣхъ крайно обесчестени): и рече царь-тѣ: Сѣдѣте въ Ерихонъ, додѣ порастѣтъ брады-тѣ ви, и върните ся.

6 А като гледахъ Аммонови-тѣ сынове че бѣхъ ⁷омразни Давиду, пратихъ Аммонови-тѣ сынове, та наехъ ⁸отъ Веевреовскы-тѣ Сиріаны, и Советскы-тѣ Сиріаны, двадесетъ тысячи пѣши, и отъ царя на Маахъ тысячи мажи, и отъ Истова двадесетъ тысячи мажи.

7 И когато че това Давидъ, прати Йоава, и всичко-то воинство, ⁹на силны-тѣ. И излѣзохъ Аммонови-тѣ сынове, та ся опълчихъ на бой при входѣ-тѣ на врата-та: а Сиріани-тѣ отъ Совж, и Ревовъ, и Истовъ, и Маахъ бѣхъ сами на поле-то.

9 А Йоавъ като гледаше че сраженіе-то ся опълчи противъ него отпрѣдъ и отзадъ, избра отъ всички-тѣ избраниы Израилевы, та ¹⁰опълчи противъ Сиріани-тѣ: А оставъ-тѣ отъ людѣ-тѣ даде въ ржкж-тж на Ависея брата си, и опълчи ¹¹противъ Аммонови-тѣ сынове. И рече: Ако ся прѣукрѣпятъ Сиріани-тѣ противъ мене, тогазъ ты ще ми помогнешъ: ако ли Аммонови-тѣ сынове ся прѣукрѣпятъ противъ тебе, тогазъ азъ ще дойдѣ да ти помагн. ¹²Мажай ся, и ¹³да бждемъ мажественни за людѣ-тѣ си, и за градовете на Бога нашего: ¹⁴а Господъ нека направи коего е угодно прѣдъ очи-тѣ му.

13 И приближихъ ся Йоавъ и людѣ-тѣ съ него въ сраженіе противъ Сиріани-тѣ: а тѣ побѣгихъ отъ лице-то му. И когато видѣхъ Аммонови-тѣ сынове че Сиріани-тѣ побѣгихъ, тогазъ побѣгихъ и тѣ отъ лице-то на Ависея, та влѣзохъ въ градъ-тѣ. И Йоавъ ся върнж отъ Аммонови-тѣ сынове, та дойде въ Ерусалимъ.

15 А като видѣхъ Сиріани-тѣ че быхъ

побѣдени отъ Израиля, събрахъ ся на купѣ. И прати Адарезерь, та изведе Сиріаны-тѣ оттакъ рѣкж-тж: и дойдохъ въ Еламъ: и Совакъ, войвода-та на Адарезеръ ¹⁶прѣдъиѣше прѣдъ тѣхъ. И когато ся извѣсти Давиду, събра всички Израиль, и прѣминж Йорданъ та дойде въ Еламъ. А Сиріани-тѣ ся опълчихъ противъ Давида, и бихъ ся съ него. И побѣгихъ Сиріани-тѣ отъ Израиля: и истрибъи Давидъ отъ Сиріаны-тѣ, седмето-тина колесницы, и четыридесетъ тысячи конници, и Совака войводж-тж имъ ¹⁷попрази, и умръ тамъ, И като видѣхъ всички-тѣ царіе, раби-тѣ на Адарезера че ся побѣгихъ отъ Израиля, направихъ миръ съ Израиля, и ¹⁸станхъ имъ раби. И Сиріани-тѣ ся боежъ да помогнѣтъ вече на Аммонови-тѣ сынове.

ГЛАВА 11.

1 И на друго-то лѣто, въ което врѣме излазять царіе-тѣ на бой, ¹⁹прати Давидъ Йоава, и рабы-тѣ си съ него, и всички Израиль; и разбихъ Аммонови-тѣ сынове, и обсадихъ Раввж. А Давидъ останж въ Ерусалимъ.

2 И приверчъ, когато станж Давидъ отъ одрѣ-тѣ си, ²⁰расхождаше ся по покръвътъ на царскій-тѣ домъ: и ²¹видѣ отъ покръвътъ женж която ся кѫпѣше: и жена-та бѣ много красна на гледъ. И прати

3 Давидъ та испыта за женж-тѣ. И рече единъ: Не е ли ти Виосавея, дѣщеря-та на Еліама, жена-та ²²на Урїѣ Хеттейнинъ-тѣ?

4 И прати Давидъ вѣстителъ та іж зѣ, и когато дойде при него, ²³лѣжа съ нејз., (зашто то сѧ бѣ очистила отъ нечистотж-тж си:) ²⁴и върнж ся тя у дома си. И зачник жена-та: и прати та извѣсти Давиду, и рече: Непразна съмъ, И прати Давидъ на Йоава, и каза: Испрати ми Урїѣ Хеттейнинъ-тѣ. И испрати Йоавъ Урїѣ при Давида.

7 И когато дойде при него Урїѣ, попыта го Давидъ какъ е Йоавъ, и какъ сѫ любдѣ-тѣ, и какъ отива бой-тѣ. И рече Давидъ на Урїѣ: Слѣзъ въ домъ-тѣ си, та ²⁵омай нозѣ-тѣ си. И излѣзе Урїѣ изъ царевъ-тѣ домъ: и слѣдъ него отиде дѣлъ

9 отъ царевж-тж тръпежъ. Но Урїѣ сна при врата-та на царскій-тѣ домъ съсъ всички-тѣ рабы на господара си, и не слѣзе 10 у домъ-тѣ си. И когато извѣстихъ Давиду, и рекохъ: Не слѣзе Урїѣ у дома си, рече Давидъ на Урїѣ: Не си ли дошелъ отъ пактуваніе? защо не слѣзе у домъ-тѣ 11 си? И рече Урїѣ Давиду: ²⁶Ковчегъ-тѣ, и

⁶ Иса. 20; 4. 47; 2.

⁷ Втор. 31; 6.

⁸ Быт. 34; 30. Исх. 5; 21.

⁸ 1 Цар. 4; 9. 1. Кор. 16; 13.

⁹ 1 Цар. 13; 4.

⁹ 1 Цар. 3; 18.

¹⁰ Гл. 8; 3, 5.

¹⁰ Виж. 1 Лѣт. 19; 18.

¹¹ Гл. 23; 8.

¹¹ Гл. 8; 6.

¹² Ст. 6.

¹² Втор. 31; 6.

¹³ Гл. 22; 8.

¹³ 1 Цар. 3; 18.

¹⁴ Гл. 23; 8.

¹⁴ Виж. 1 Лѣт. 19; 18.

¹⁵ Гл. 23; 8.

¹⁵ Гл. 8; 6.

¹⁶ 1 Лѣт. 20; 1.

¹⁶ Псал. 51; надпись-тѣ. Иак.

¹⁷ 2. Иак.

¹⁷ 14.

¹⁸ Быт. 34; 2. Иов. 31; 1. Мат.

¹⁸ 16; 15; 19, 23. 18; 19.

¹⁹ 5; 28.

¹⁹ 18; 4. 19; 2.

²⁰ Гл. 23; 39.

²⁰ Гл. 7; 2. 6.